

شهادت‌شان این مطلب را ثابت کرد...

■ شهید محراب در کلام آیت‌الله اکبر هاشمی رفسنجانی

غرب کشور، کرمانشاه آن موقع، تقریباً خط مقدم جبهه بود. گرچه ما نیروهای دشمن را عقب زده بودیم، ولی باز هم آن‌جا نقطه داغ جبهه بود. انسان می‌بیند که با انفاس قدسیه این شهید، مردم زیادی از منطقه غرب که امکان مهاجرت هم داشتند، از آن‌جا مهاجرت نمی‌کردند. چون ایشان آن‌جا ماند و در میان مردم بود. کرمانشاه را و غرب را، ایشان بانشاط و در خدمت دفاع مقدس و در خدمت انقلاب نگه داشت؛ علی‌رغم مشکلات فراوانی که مردم غرب در دوران دفاع مقدس داشتند. مردم جنوب هم همین‌طور، مردم خوزستان هم، وضع‌شان بهتر که نبود هیچ، بدتر هم بود. من حالا از غرب دارم می‌گویم و در جبهه‌ها که بودیم، در قرارگاه‌ها و در میدان‌ها، ما ایشان را با لباس بسیجی می‌دیدیم. گاهی هم با عمامه می‌آمدند و به‌گونه‌ای با رزمنده‌ها محشور بودند، که رزمنده‌ها ایشان را از خودشان می‌دانستند. در همین شرایط حوزه علمیه کرمانشاه را حفظ و تقویت کردند، مردم را در صحنه نگه داشتند و دل‌گرم کردند. ایشان، نیروهای رزمنده را با ملامت‌هایی که می‌کردند خیلی خوب نگه می‌داشتند و من این‌جوری می‌بینم که این شهدای محراب گرچه وجودشان مایه دل‌گرمی همه ما بود، ولی شهادت‌شان این مطلب را ثابت کرد که مخالفان انقلاب اسلامی، مخالفان علم، فضیلت، شهادت، ایثار و مبارزه بودند. ■
برگرفته فیلم مستند «محراب عشق» به کارگردانی مسعود سوقندی

فکر می‌کردند که این‌گونه شخصیت‌ها را به‌آسانی می‌شود از مردم گرفت، ولی این‌جا را نخوانده بودند که خون این‌ها، بیشتر از حضور خودشان، می‌تواند مردم را در صحنه نگه دارد. آیت‌الله شهید اشرفی اصفهانی را ما از جوانی می‌دیدیم که در حوزه یک استوانه‌ای بودند و طلبه‌ها به ایشان علاقه‌مند بودند. معظم له را یک شخصیت زاهد و پارسا و عالم و حقیقتاً سازنده

ولی خب، شهدای محراب یک وضع خاصی دارند. شهدای محرابی که این‌ها شهیدشان کردند، تقریباً همه‌شان از شخصیت‌های بزرگ علمی حوزه‌ها، آیت‌الله‌های خیلی مهم کشور، امتحان‌داده و دارای میلیون‌ها علاقه‌مند و عاشق در سراسر کشور بودند و حضورشان در نمازهای جمعه، با آن جمعیت انبوهی که بود، خود نشان‌گر نفوذشان بود.

در حوزه می‌دیدند، مأموریت‌های مهمی که آیت‌الله بروجردی و بعداً هم حضرت امام (ره) به ایشان دادند و آقای اشرفی اصفهانی هم با تواضع پذیرفتند، و الا اگر ایشان در حوزه هم می‌ماندند جای بسیار والایی داشتند در بین علما و فضلا. در همه زمینه‌ها ایشان پشتوانه خوبی برای مردم منطقه محل خدمت‌شان بودند و به‌خصوص در

گروهک‌هایی که وابسته بودند و بعداً هم معلوم شد و البته هستند و امروز هم خیلی واضح است که در دامان آمریکا و اسرائیل و استکبار و ارتجاع هستند، فکر می‌کردند از راه ترور و انفجار و مبارزات به اصطلاح مسلحانه، می‌توانند این انقلاب عظیم مردم را در جهت خواسته‌های خودشان پیش ببرند. اشتباه بزرگی کردند، خیلی از این‌ها می‌توانستند با مردم همکاری بکنند و در انقلاب جا داشته باشند. وقتی که به جنایت‌های ترور و تخریب آلوده شدند، دیگر بدترین کارهایی را که ممکن بود انجام دادند، و به‌طور کلی سقوط کردند، یکی از نمونه‌های فاحش آن ترور شهدای محراب است. البته همه عزیزانی که از دست این‌ها آسیب دیدند، چه شهید شدند و چه مجروح شدند، همه‌شان بزرگ و مقدسند، چون منافقین به سراغ برگزیده‌ها می‌رفتند.

ولی خب، شهدای محراب یک وضع خاصی دارند. شهدای محرابی که این‌ها شهیدشان کردند، تقریباً همه‌شان از شخصیت‌های بزرگ علمی حوزه‌ها، آیت‌الله‌های خیلی مهم کشور، امتحان‌داده و دارای میلیون‌ها علاقه‌مند و عاشق در سراسر کشور بودند و حضورشان در نمازهای جمعه، با آن جمعیت انبوهی که بود، خود نشان‌گر نفوذشان بود. آن‌ها از روی یک تحلیل اشتباه، به این نتیجه رسیده بودند که اگر آن بسیج‌کنندگان انقلاب را از مردم بگیرند، مردم از انقلاب جدا می‌شوند و کسی این‌ها را به میدان نمی‌آورد، اشتباه‌شان این بود که